

РЕШЕНИЕ

№ 1805

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-В СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анелия Маркова

Членове: Пепа Маринова-Тонева
Василена Дранчовска

при участието на секретаря Юлиана Ив. Шулева
като разгледа докладваното от Анелия Маркова Въззивно гражданско дело № 20231100506475 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258-273 ГПК.

С решение № 2972 от 27.02.2023 г. по гр.д.№ 444 по описа за 2022 г. на СРС, Трето ГО, 82 състав се: ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от "Топлофикация София" ЕАД, ЕИК *****, срещу А.Д.С., ЕГН *****, по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искове, че А.Д.С. дължи на "Топлофикация София" ЕАД на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 1714, 76 лева, представляваща главница за доставена топлинна енергия през периода 21.04.2018 г. - 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от 21.04.2021 г. до изплащане на вземането, 169, 42 лева - мораторна лихва за периода 15.09.2018 г. - 09.04.2021 г., 38, 33 лева - главница за дялово разпределение за периода 03.2018 г. - 04.2020 г., ведно със законната лихва от 21.04.2021 г. до изплащане на вземането и 7, 18 лева - мораторна лихва за периода 01.05.2018 г. - 09.04.2021 г. за топлоснабден имот в гр. София, ж. к. *****, ап.*****, за които суми е издадена Заповед за изпълнение по

чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 22705/2021 г. на СРС, 82 състав, като ОТХВЪРЛЯ исковите за следните суми: над 1714, 76 до сумата от 2536, 90 лева и за периода 01.05.2017 г. - 20.04.2018 г., над 169, 42 лева до сумата от 250, 75 лева, над 38, 33 лева до сумата от 56, 71 лева и над 7, 18 лева до сумата от 10, 63 лева.

В тежест на ответника са възложени разноси в процеса.

Постъпила е **въззивна жалба от А.Д.С., ответник пред СРС.**

Решението се обжалва в частта, в която претенциите на ищеца срещу ответника /въззивник/, предявени по реда на чл.422, ал.1 ГПК, са били уважени.

Излагат се доводи за неправилност на така постановеното решение в обжалваната му част. Твърди се, че същото било постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Въпреки направеното от ответника възражение за липса на пасивна легитимация, претенцията на ищеца била уважена. Неправилно СРС се бил позовал на протокол от ОС и приложението към него. Сочи, че този протокол не бил датиран. Освен това от приложението било видно, че ответника/въззивник не е поемал ангажимент за поставяне на топломери в имота, респ. за обвързване с договор за дялово разпределение с ФДР. Договорът № 3700 от 17.09.2009 г. също не бил датиран. Освен това бил със срок на действие три години и липсвали данни съгласно чл.2.4 да е бил подновен. Налагал се извод, че договора е неотносим за процесния период, защото, ако бил сключен на 17.09.2009 г., то срокът му бил изтекъл на 17.09.2012 г. Освен това страните по договора били различни, а ответника към този момент не бил собственик на процесния имот и този договор нямало как да го обвърже. Липсвали данни конрагентите по този договор да са предприели действия по присъединяване на ответника към договора. Договорът между ищеца и ФДР бил сключен на 29.07.2015 г. и бил със срок на действие една година, т.е. до 29.07.2016 г., което означавало, че също е неотносим в процеса. Ответникът бил придобил имота по завещание през м.11.2017 г. Следователно за периода 05.2017 г.- м.04.2020 г. не съществували никакви договорни задължения между ищеца и ответника, нито такива между ищеца и третото лице помагач, които да обвързват ответника с каквато и да е било отговорност спрямо ищцовото дружество.

Иска се първоинстанционното решение да бъде отменено в обжалваната

му част и исковите претенции да се отхвърлят изцяло.

По въззивната жалба е постъпил **отговор от ищеца пред СРС-„Топлофикация София“ ЕАД**, в който се излага становище за неоснователност на въззивната жалба и правилност на обжалваното решение в частта в която в негова полза са приети за установени вземания. Счита, че от СРС не са допуснати сочените от въззивника нарушения на материалния и процесуален закон. Съображенията на ответника били необосновани и недоказани. Претендира разноски.

Третото лице помагач на страната на ищеца „Техем Сървисис“ ЕООД не взема становище по въззивната жалба.

По допустимостта на въззивната жалба:

За обжалваното решение въззивникът е бил уведомен на 24.03. 2023 г. **Въззивната жалба** е подадена на 07.04.2023 г.; следователно същата е **в срока по чл.259, ал.1 ГПК**.

Налице е правен интерес от обжалване на първоинстанционното решение в частта в която претенциите на ищеца срещу ответника /въззивник са били уважени.

В частта в която претенциите са отхвърлени решението като необжалвано е влязло в сила.

Съгласно чл. 269 ГПК въззивната инстанция се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. По останалите въпроси – само доколкото са посочени в жалбата.

След служебно извършена проверка съдът приема, че обжалваното **решение е постановено в допустим процес и е валидно:**

Заповедта за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК от 21.05.2021 г., издадена по ч.гр.д.№ 22705 по описа за 2021 г. на СРС, 82 състав е съобщена на длъжника по реда на чл.47 ГПК.

Указанията по чл.415 ГПК са достигнали до знанието на заявителя на 06.12.2021 г.

Исковата молба е предявена на 06.01.2022 г., т.е. в срок.

Видно от петитума на исковата молба предявени са за установяване вземанията, за които е била издадена заповедта за изпълнение.

По дължимостта на предявените за установяване вземания:

За да постанови решение в обжалвания смисъл, СРС е приел, че страните са обвързани от облигационно отношение- ответникът бил собственик на процесния топлоснабден имот по силата на завещание от 15.11.2017 г., обявено на 17.01.2018 г. Наследството по арг. от чл.1 ЗН се откривало със смъртта, като в случая завещателката М.Г. К. била починала на 31.12.2017 г. Обявяването на завещанието и вписването му представлявало конклюдентно действие по приемане на имуществото. Следователно ответникът бил станал собственик на процесния имот на 31.12.2017 г. за периода от 01.05.2017 г. до 31.12.2017 г. собственик на имота била завещателката. Следователно тя била отговорна за заплащане на задълженията към ищцовото дружество. Ищецът и ответникът били обвързани от облигационно отношение по доставка на топлинна енергия, възникнало на основание ОУ за периода от 01.01.2018 г. до 30.04.2020 г. За този период за ответника възниквало задължение за плащане на реално потребеното количество топлинна енергия /ТЕ/. Последното се установявало от събраните по делото писмени доказателства, както и от заключението на съдебно-техническата експертиза. Възражението за погасяване на вземанията по давност е прието за основателно за периода от 01.05.2017 г. до 20.04.2018 г. Размерът на непогасените по давност вземания, който съдът е определил по реда на чл.162 ГПК, възлизал на 1714,76 лв. Сумата за ДР също определена по реда на чл.162 ГПК възлизала на 38,33 лв. Искът за забавено издължаване на главницата за ТЕ е определен за основателен в размер на 169,42 лв. , а този за забава на стойността на ДР – на 7,18 лв.

Софийски градски съд, действащ като въззивна инстанция споделя мотивите на СРС поради което същите следва по арг. от чл.272 ГПК да се считат за мотиви и на настоящето решение.

С оглед доводите във въззивната жалба спорно по делото е дали страните са обвързани от облигационно отношение.

Ответникът е придобил собствеността върху процесния топлоснабден имот по силата на завещание, факт, който се признава и от процесуалния му представител.

По силата на това, че ответника е придобил собствеността независимо на какво правно основание, то страните се считат за обвързани съгласно ОУ,

приети от ищеца и утвърдени от КЕВР, от облигационно отношение по доставка на топлинна енергия.

Представени са и ОУ, действащи за процесния период.

Праводателите на ответника са изразили воля за сключване на договор за дялово разпределение с третото лице помагач на страната на ищеца и противно на соченото в обратния смисъл, А. С. е обвързан от този договор. Взетите решения не са били оспорени по предвидения от закона ред поради което следва да се считат за влезли в сила. Заявените в отговора по исковата молба и поддържани с въззивната жалба оспорвания на този протокол са закъснели и като такива преклудирани поради което не подлежат на обсъждане.

В случая не се касае до КТД, за да е необходимо изрично присъединяване на ответника към този договор.

Липсват данни, а и твърдения договора между ищеца и ФДР да е бил прекратен.

Установява се от данните по делото, че се касае до топлоснабден имот, намиращ се в сграда ЕС поради което е приложим принципа на дяловото разпределение. Последното се установява и от заключението на съдебно-техническата експертиза, което не е било оспорено. От последното и от представените от третото лице помагач с молбата му от 02.12.2022 г. писмени доказателства се установява, че услугата дялово разпределение е предоставена.

От страна на въззивника не се сочат конкретни доводи във връзка с уважената претенция по чл.86, ал.1 ЗЗД, поради което по арг. от чл.269 ГПК съдът не дължи излагане на мотиви.

Поради съвпадане на крайните изводи на двете съдебни инстанции първоинстанционното решение в обжалваната му част ще следва да бъде **потвърдено.**

По разноските:

Пред първата съдебна инстанция:

При този изход на спора решението е правилно и в частта за разноските.

Пред въззивната инстанция:

При този изход на спора **на въззивника** за производството по чл.258 и следв. ГПК разноси не се следват, а и такива не са правени.

Въззиваемият претендира разноси и такива са сторени за юриск.възнаграждение, което съдът определя на основание чл.78, ал.8 ГПК в **размер на 150 лв. и за особен представител в размер на 250 лв. или общо в размер на 400 лв.**

На основание чл.77 ГПК въззивникът следва да бъде осъден да заплати в полза на СГС **държавната такса за въззивното обжалване в размер на 100 лв./при четири иска по 25 лв.-минимален размер/.**

Водим от горното, СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 2972 от 27.02.2023 г. по гр.д.№ 444 по описа за 2022 г. на СРС, Трето ГО, 82 състав **в частта** в която се: ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от "Топлофикация СофияЕАД, ЕИК ****", срещу А.Д.С., ЕГН ****, по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искове, че А.Д.С. дължи на "Топлофикация София" ЕАД на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 1714, 76 лева, представляваща главница за доставена топлинна енергия през периода 21.04.2018 г. - 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от 21.04.2021 г. до изплащане на вземането, 169, 42 лева - мораторна лихва за периода 15.09.2018 г. - 09.04.2021 г., 38, 33 лева - главница за дялово разпределение за периода 03.2018 г. - 04.2020 г., ведно със законната лихва от 21.04.2021 г. до изплащане на вземането и 7, 18 лева - мораторна лихва за периода 01.05.2018 г. - 09.04.2021 г. за топлоснабден имот в гр. София, ж. к. „***** ап.*****", за които суми е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 22705/2021 г. на СРС, 82 състав, **както и в частта за разностите.**

ОСЪЖДА А.Д.С., ЕГН ****, гр.София, кв.Драгалевци, ул.***** , да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК ****,

със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“*****”, сумата в размер на **400 лв.** – разноси за процесуално представителство пред въззивната инстанция.

ОСЪЖДА А.Д.С., ЕГН *****, гр.София, кв.Драгалевци, ул.“*****”, **ДА ЗАПЛАТИ на основание чл.77 ГПК** по сметката на Софийски градски съд, гр.София, бул.“Витоша“ № 2, държавна такса за въззивното обжалване в размер на **100 лв**

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ищеца „Техем Сървисис“ ЕООД.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, арг. от чл.280, ал.3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____